

zapazimo v njej ves žilčast, pikčast in popolno nenormalno razviti les, kateri s pravim in popolno razvitim lesom iste drevesne vrste prav nikakoršne sličnosti nima. Take rakove bunke (otekline) na sadnem drevju se v posledici prav rade in pogostoma same ob sebi razpokajo in trohneti prično.

(Dalje prihodnjič.)

Imenik obdarovanih živinorejcev na živinski pokrajinski razstavi v Postojni

dné 10. oktobra 1885.

Za bike:

1. premijo g. Filip Kavčič, posestnik na Razdrtem;
2. premijo g. Fentler, posestnik v Postojni;
3. premijo g. Blaž Domine, posestnik v Selcah;
4. premijo g. Andrej Jebačin, posestnik v Senožečah.

Za krave:

Za krave čistega plemena

1. premijo g. Matevž Lavrenčič, posestnik na Vrhpolji.

Za krave mešanega plemena

1. premijo g. Aleks. Ličan, trgovec in posestnik v Il. Bistrici;
2. premijo g. Matevž Milavec, posestnik v Gorenjem Logatcu;

3. premijo g. Alojzi Dekleva, posestnik v Postojni;
4. premijo g. Josip Lavrenčič, posestnik v Postojni.

Za telice:

1. premijo g. Josip Dekleva, posestnik v Postojni;
2. premijo g. Miha Mauer, posestnik v Kočah;
3. premijo g. Franjo Klemenc, posestnik v Postojni;
4. premijo g. Josip Fajdiga, posestnik v Zalogu.

Imenik obdarovanih živinorejcev na živinski razstavi v Kranjski gori

dné 12. oktobra 1885.

Za bike:

1. Državno premijo in diplomu c. k. kmetijske družbe g. Miha Razinger iz Podkorena;
 2. državno premijo in diplomu c. kr. kmetijske družbe g. Alojzij Schrey iz Jesenic;
 3. deželno premijo in diplomu c. kr. kmetijske družbe g. Primož Kocijančič iz Dovjega;
- diplomo c. k. kmetijske družbe gospá Jerica Pečar iz Podkorena.

Za telice:

1. Državno premijo in diplomu c. k. kmetijske družbe g. Andrej Willman iz Dovjega;
 2. državno premijo g. Simon Zima iz Dovjega;
 3. deželno premijo g. Josip Košir iz Belepeči;
1. premijo občine Kranjska gora g. Jakob Jančar iz Dovjega;
2. premijo občine Kranjska gora g. Franjo Cuznar iz Podkorena;
3. premijo občine Kranjska gora g. Josip Rabič iz Kranjske gore;
- diplomo c. kr. kmetijske družbe g. Josip Krsnik iz Loga.

Za krave:

1. Državno premijo g. Janez Pleše iz Podkorena;
 2. državno premijo g. Blaž Artelj iz Kranjske gore;
 3. deželno premijo g. Janez Cuznar iz Podkorena;
1. premijo občine Kranjska gora g. Jakob Košir iz Kranjske gore;

2. premijo občine Kranjska gora g. Josip Rabič iz Kranjske gore;
1. diplomu c. k. kmetijske družbe g. Alojzij Schrey iz Jesenic;
2. diplomu c. kr. kmetijske družbe g. Janez Jakelj iz Kranjske gore.

Gospodarske izkušnje.

Stajališče črnih jagod ali borovnic.

Ker je znano, koliko škode napravijo nabiralci črnih jagod gozdom, povemo, kaka tla jim ugajajo:

„Črne jagode najrajši rastejo v šilovnih, posebno v bolj na redko zaraščenih starih borovih gozdih, na sprstenine bogatih, peščeno-ilovnatih tleh.

Na planem ali suhih peščenih tleh črne jagode ne rastejo. Ako jih hočeš zatreti, posekaj stare borovce, pusti nekaj časa goli svet in videl boš, da bodo zginele. V gošči mladega drevja tudi ne rastejo rade, ravno tako jim ne ugajajo mokra-ilovnata, kakor z mahom preraščena tla. Visoke gore ljubijo bolj ko ničave.“

Kako miši iz vrtov pregnati.

S strihninom ali fosforjem pripravljeni pšenični zrne se dobé v lekarnah ali pa jih lekarnarji po zahtevi napravijo. Enaka zrna miši rade pojedó. Ker pa le zunaj lukenj poginejo, se je bati, da bi se druge živali, kakor prašiči, sove itd. ne zastrupile.

Iz tega vzroka se priporoča useden ogelnokisel barjum, kateri povziti provzroči, da miši v luknjah omagajo in poginejo. To sredstvo se pa tako-le naredi: „Vzemi četrt funta usedenega ogelno-kislega barjuma, katerega kupiš v lekarni, deni funt lepe ječmene nove moke zraven in prilij vode. To zmes mešaj toliko časa, da postane trdo testo. Napravi iz tega testa kroglice kakor bob velike in jih meči po eno v posamezne mišje luknje.“

Past za kune.

Kuna je še bolj zvita, kakor lisica, zato se v navadne pasti ne vjame rada. Zaradi silne škodljivosti in drage kože jo pa na več načinov lové. V novjšem času lové jo tako: „Poišči ne prav v goščavi 10 cm. debelo smreko, kakoršno je vihar nagnil. Če enake ne najdeš, nasekaj zdravo smreko, pazi pa, da bode deblo samo 1 m. od tal. Zvrtaj v deblo dve luknji, 30 - 35 cm. eno od druge. Zabilj poleg spodnje luknje na spodnji strani debla (pri tleh) žebelj s široko glavo. Na ta žebelj priveži in nekolikokrat okoli njega ovij dobro skalen, tanek 1-5—2 m. dolg drat. Potegni drat skozi zraven žeblija se nahajajočo luknjo od spodaj na vzgor in zopet nazaj in napravi se na zgornji strani debla precej velika zanjka. Drat se potegne potem po spodnji strani debla do zgornje luknje, skozi to luknjo zopet gori in nazaj in zanjka je zopet narejena, konec drata pa visi spodaj debla. Deni našopano veverco z repom po konci k zgornji zanjki. Vtakni ji glavo do oči v zanjko, tako, da bode držala spodaj luknje na dratu privezan kamen. Kuna misleča, da bode dobila dobro južino se po tistem k spodnji zanjki priplazi. pomoli glavo skozi zanjko, zgrabi veverico za hrbet in jo nazaj potegne. Zanjka pade veverici raz glave in hipoma zadrgne se tudi spodnja zanjka, v kateri se kuna zaduši. Na ta način nalovilo se je uže na tisoče kun.“